

2.Soborul 11 Toledo a fost convocat de împăratul Bamba în anul 675. S-au adunat 19 episcopi care după ce au dat mărturisirea de credință, au dat 16 Canoane, care priveau mai mult la episcopi, între care mai vrednic de laudă este al IV –lea Canon care hotărăște pentru gâlcevile Iereilor, aceste canoane le vei afla în Tomul III al Soboarelor.

3.Întru același an, în vremea aceluiași împărat, s-a făcut Soborul III în Vracari, la care s-au înnoit cele ale Soborului din Niceia sau mai bine zis al celui din Constantinopol, s-au alcătuit 8 Canoane pentru învățătura Bisericească, care se află în Tomul III al Soboarelor.

4.Sau adunat Soborul cel din Mediolan, de Mansuetu episcopul Mitropoliei Mediolanului, de episcopii Insubiei în anul 679 care pe eresul monoteiștilor l-au osândit, și au mărturisit pravoslavnică credință. Mulți dintre ei pentru greutatea căii, și pentru bătrânețe, nu au putut veni la Constantinopol la Soborul ce s-a vestit, au trimis Sobornicească epistolă împreună cu tâlcuirea drept slăvitoarei credinței lor către Monarh, mărturisindu-se pe sine că și lipsind osândesc eresul. Se află această Sobornicească epistolă la Baronie în Cronică la anul 679 Număr 2. Tomul 2. în practicele Soborului VI în tâlcuirea credinței, mărturisesc că Duhul cel Sfânt din Părintele cele veșnic se purcede.

5.Soborul cel din Roma din vremea lui Agaton s-a adunat în anul 680. Adunându-se 125 de episcopi care au osândit eresul monoteiștilor, trei locțiitori adică vechili) pe Ioan episcopul Portu, pe Abudantie episcopul Paternu, și pe Ioan episcopul Rigiū împreună cu alți clerici și monahi au trimis la Soborul Lumnic, care aveau cu sine și practicele Soborului lor, și 125 de ori și mai multe, și 2 epistole, adică anaforale, una lui Agaton, și alta Soborului. Și se află acestea în Tomul III al Soboarelor, unde se află iscălite și numele episcopilor acestui Sobor în anaforaua cea mai de pe urmă.

6.Cel din Constantinopol III, adică Soborul VI Lumnic, a fost convocat de monarhul Constantin Bărbosul, în al 13 an al împărăției lui, și s-au adunat pentru eresul monoteiștilor în anul 680 d.Hr. Deci au venit la acest Sobor locțiitori ai lui Agaton episcopului Romii Gheorghe, Teodor prezviterii și diaconul Ioan, și alți locțiitori ai episcopilor de Apus, asemenea locțiitori ai episcopilor Alexndriei, adică Petru Ieromonahul, iar al celui din Ierusalim Gheorghe Ieromonahul, și Macarie al Antiohiei, pe lângă aceștia s-au adunat

170 de episcopi, din care apărători ai bunei cinstiri, și mai însemnat, a fost Gheorghe Patriarhul Constantinopolului, Ștefan episcopul Iracliei din Pont, bărbat foarte procopsit, și care toată Scriptura o avea pro cetită, știindu-o cu deamănuntul pe dinafară, Ioan episcopul Atenei foarte drept slăvitor, și împodobit cu filosofia. Iar lucrările (practicele) ale acestui Sobor, s-au făcut în secretul palatului împărătesc, în cea zisă Trulan. Cuprinsul acestor 18 practicele trebuie a le așterne în puține cuvinte, a șezut întâi stătător de față acest împărat iubitor de Hristos, și ascultând și preaslăviții boieri.

Lucrarea I.

7.La lucrarea 1. care a fost alcătuită în 7 Noiembrie, indictul 9 vechilii⁴⁹ lui Agaton Papa Romii, și cei după fața Soborului celui după el tânguindu-se pentru eresul, ce mai înainte de 46 de ani, sau și mai mult, s-au adus în Biserică de întâi șezători Constantinopolului, adică de Serghie de Pir, de Petru, de Kir, și de ceilalți monotești, au rugat pe monarh să spună cei din partea Bisericii Constantinopolului, de unde s-a aflat această nouă scornire. Iar Macarie patriarhul Antiohiei căpetenia monoteștilor împreună cu Ștefan ucenicul său, și cu alții au zis, de la Lumnicele Soboare ale Părinților celor mai aleși, și a Patriarhului Constantinopolului, a lui Kir al Alexandriei, Onorie al Romii. Monarhul a poruncit să dovedească aceasta. Aducându-se dar cărțile celor 5 Lumnice Soboare, s-au cetit numai cele ale Soborului de la Efes de Ștefan Ieromonahul ucenic al lui Macarie al Antiohiei, și de Solomon notarul lui Gheorghe al Constantinopolului, iar cealaltă cetire s-a încheiat la următoarea adunare.

Lucrarea II –a.

8.Iar la adunarea 2-a în Noiembrie 10, s-a cetit de Antioh cetetul și de Notarul lui Gheorghe Patriarhul Constantinopolului practicele Soborului din Calcedon, cu care și mai ales prin epistola 10 a lui Leon al Romii pe care epistolă o numesc stâlp al pravoslaviei, unde zice: „Lucrează și un chip și altul cu împărtășirea amândurora, pe însușirea ce o are, cuvântul adică lucrând aceasta, care este a trupului, și o parte a lor strălucește cu minunile, iar alta cu ocările se smerește.” Muștrat fiind Macarie al Antiohiei au zis, eu nu zic două lucrări, și alt: număr eu nu zic, ci Dumnezeu-bărbătească pe lucrarea lui, după sfântul Dionisie. Iar împăratul întrebându-l, cum înțelege pe

---

⁴⁹ loctiitorii

Dumnezeo-bărbătească lucrare, n-au voit să arate această înțelegere, zicând numai, eu nu judec. Pe lângă acestea s-au cetit și cealaltă carte a Soborului din Calcedon.

Lucrarea III.

9.În a 3 lucrare din 13 Noiembrie, s-au cetit practicele Soborului V al cărora începutul era așa: Cuvânt al celui întru sfinți Mina Arhiepiscopul Constantinopolului, către Vigilie prea fericitul Papa al Romii, pentru că una este voia lui Hristos. Deci îndată s-au sculat cei ce țineau locul lui Agaton Papa Romii și au strigat, s-a falsificat cartea aceasta, să nu se cetească cuvântul acesta, căci este plăsmuit, fiindcă Mina în anul 21 al împărăției lui Iustinian s-au săvârșit, iar sfântul Sobor V s-a adunat în anul 27 al împărăției lui, atunci era episcop la Constantinopol Eutihie, etc. Deci nu s-a mai cetit acest mincinos cuvânt, s-a cetit iarăși practicele Soborului V dar și în practica 7-a din acestea, de era oare care rea plăsmuită de Vigilie episcopul Romii și de monoteliți, arătat s-a făcut cunoscută, și în sfârșit nimic nu s-a aflat la aceste Soboare de aceiași socoteală cu monoteliții.

Lucrarea IV.

10.În a 4 lucrare ce s-a făcut în 15 Noiembrie s-a cetit cele două epistole din Roma, de la început până în sfârșit, una adică a lui Agaton, în care zice: „Una și mai aleasă că are, totdeauna rugându-ne, și sârguindu-ne ca nimic din cele hotărâte de canoane să nu se micșoreze, nici să se schimbe, sau să se adaoge, ci aceleași cu graiul și cu înțelegerea neschimbate să se păzească, etc.” Iar cealaltă a Soborului din Roma celui din vremea aceluiși Agaton.

Lucrarea V.

11. La lucrarea 5 ce s-a făcut în 17 Noiembrie sau precum zic alții în 7 Decembrie, Indictul 9. Macarie al Antiohiei vrând a adeveri eresul său de la Părinți, a adus cu sine două condice de mărturii adunate din ale Părinților, care cuprindea, pentru voia cea una a lui Hristos, și pentru lucrarea lui cea una, care după ce s-au cetit i s-a poruncit, că de are alte mărturii să le înfățișeze în lucrarea cea ce se va face după puțin.

Lucrarea VI.

12. La lucrarea 6-a cea din 12 Februarie, Macarie al Antiohiei au adus înainte celelalte dovezi ce avea adunate întru o condicuță, care cetindu-se Împăratul a poruncit să se pecetluiască acele condicuțe,

căci cei ce țineau locul Papii au zis, cum că mărturiile Părinților cele aduse înainte de Macarie sunt scurtate de cei potrivnici, și au cerut să se aducă adevăratele cărți de la sfânta Patriarhie, și să se pună alături cu acestea, iar condicuța ținută de ei să se cetească, care cuprindea multe întrebuițări ale Părinților, către care împăratul a zis să se facă cetirea acestora în altă zi.

Lucrarea VII.

13.În 13 Februarie s-a făcut lucrarea 7 a întru care delegații Papii au adus condica, în care erau adunate mărturiile Părinților, în care mai luminat decât soarele se adeverea amândouă voile întru Hristos, și amândouă lucrările Lui, și întrebuițările spurcaților eretici, s-au lepădat care învățau numai o voie și o lucrare. Condica aceasta asemenea pecetluindu-se, a poruncit împăratul lui Gheorghe Patriarhul Constantinopolului, și celorlalți episcopi, ca mărturiile adunate și de o parte și de alta să le pună alături fără întârziere, cu adevăratele lucrări ale Părinților.

Lucrarea VIII..

14. La lucrarea 8 a în luna Martie 7 episcopii cărora li se poruncise judecata aceasta a mărturiilor, au spus cum că întrebuițările Părinților s-au aflat unite, și că au prescriș întocmai în anaforalele locțiitorului Prea Fericitului Papa, și că și ei cred așa, precum au predanisit Părinții din mărturiile puse înainte. Atunci Teodor episcopul Melitinei a adus în Sobor o hârtie, care cuprindea, că de vreme ce de Sfintele Soboare Lumnice pentru numărul voilor și a lucrărilor nimic nu au rânduit, trebuie pentru această pricină să fie tăcere. Și întreat fiind Teodor, care sunt cei ce au făcut împreună cu el această scrisoare? A răspuns Petru la Nicomidiei, Solomon etc. Iarăși a zis împăratul, cine ți-a dat această scrisoare să o aduci? A zis Teodor, avva Ștefan ucenicul lui Macarie al Antiohiei. Afară de Ștefan episcopii cei clevetiți de el sculându-se au zis, cum că Teodor minte, și că ei sunt gata să mărturisească credința sa. Între acestea cu rugăciunea lui Gheorghe ca numele lui Papa Vitalian să se scrie în sfințitele condice. Numele Papei Vitalian a fost ras de Teodor al Constantinopolului și Macarie al Antiohiei din porunca împăratului, când iarăși s-a scris numele papei multă bucurie a pricinuit tuturor. Aceasta făcându-se au întreat pe Macarie și pe episcopii Siriei, de se unesc la înțelegere și un glas cu anaforalele lui Agaton, toți au spus că se unesc în afară de Macarie, și de față au dat mărturisirea de credință

catolicească (obștească). Deci au poruncit lui Macarie ca și el să dea din parte mărturisirea credinței sale, și a dat-o, iar pe cele două voi firești, și cele două lucrări firești zicea, ca să mărturisească în Hristos desăvârșit nu voiește, nici de iar tăia mădularele, și l-ar arunca în Mare. Apoi mărturiile Părinților cele de el puse înainte alăturându-le Soborul, adică poslieduindu-le cu condicile cele necalpuzanisite, și nefalsificate, le-au aflat stricate, scurtate, și aduse la străină înțelegere.

Lucrarea IX.

15. La lucrarea 9 a, ce s-a făcut la 8 Martie, după ce s-au judecat și celelalte întrebări ale lui Macarie, și s-au arătat și acelea mincinoșite, a strigat Soborul Caterisirea lui Macarie, și pe anatema cea asupra lui, care se vede în Tomul 3 al Soboarelor, fiind așa, hotărâm dar, de vreme ce te-ai arătat, te-ai dovedit că te-ai sânguit spre stricarea dumnezeieștilor dogme. Etc.

Lucrarea X.

16. La lucrarea 10 care s-a făcut în 18 Martie, întrebările lui Agaton, și cele făcute la Soborul din Roma, cele aduse de Părinți în Condica cea pecetluită, cercetându-le cu cărțile sfintei Patriarhii, la toate le-au aflat unite, și întocmai pe acestea cu acelea. Apoi Petru al Nicomidiei episcop, Teodor, Solomon, și ceilalți câți se uneau cu un glas cu Macarie, lăsându-l pe el, Libele (mărturisiri în scris) cu jurământ au mărturisit credința catolicească, și au dat-o.

Lucrarea XI.

17. La lucrarea 11 a în 20 Martie, s-au citit epistola lui Sofronie cea către Serghie, care începe așa: "Vai! Vai! Prea fericiți, etc", cu obștească hotărâre a tuturor s-a lepădat, s-au citit încă și scrierile lui Macarie, și ale ucenicului său pline de rea slăvire, și unite întru toate cu ereticii. Dar încă nici jumătate din ele citindu-se s-a curmat citirea, temându-se Soborul ca nu cumva cu groaza păgâneștilor și relelor hule, să ia ascultătorii vre-o vătămare. Cu toate acestea însă spre scăparea de eresul monoteliților, și spre defăimarea lor, pe hulele acelea le-au adunat într-un loc. În sfârșit împăratul a arătat, și a spus, că pentru trebuințele cele de nevoie ale împărăției nu poate a fi de față la celelalte adunări, ci a trimis în locul său pe Constantin și pe Atanasie patricienii, precum și pe Polieuct, și pe Petru cei din Ipați.

Lucrarea XII.

18. La lucrarea 12 din 22 Martie, s-a citit în Sobor o oarecare scrisoare, și o condică a lui Kiestor și între ele epistola lui Serghie

către Kir, și alta a aceluiași către Onorie Papa Romii, asemenea și epistolele lui Onorie către Serghie, pe care caută-le în Tomul III al Soboarelor.

Lucrarea XIII.

19. La lucrarea 13 din 28 Martie, s-a hotărât osânda asupra monotelitilor, a lui Serghie, Kir, Pir, Petru, Pavel, și Onorie, și a lui Teodor episcopului din Faran și cărțile lor s-au dat focului.

Lucrarea XIV.

20. La lucrarea 14 din 5 Aprilie, s-au cetit cărțile lui Mina, și ale lui Vigilie, cele pentru o voie, care au fost lepădate de Părinți și s-au osândit ca niște neadevărate, și străine. Episcopii Ciprului au adus o carte semnată în numele lui Atanasie, care zicea: „Acum sufletul meu s-a tulburat,” din care au dovedit că două sunt voile întru Hristos, și două lucrările.

Lucrarea XV.

21. La lucrarea 15 din 26 Aprilie, Soborul a chemat pe monotelitul cel cu minte de prunc, pe Polihronie bătrân fiind, și monah, care în acest fel de rătăcire a eresului său s-a fălit, și s-a lăudat că și morți va învia, și luând voie de la Sobor, în curtea băii obștești, care se numea Zegxipos, a pus asupra unui mort Simbolul credinței sale, și multe ceasuri stând și în ascuns murmurând, și pe mort nu la înviat, mai mult și-a arătat hula eresului său, și sfătuindu-l Soborul să vină la pocăință, nu a vrut și l-au osândit, și l-au dat anatema.

Lucrarea XVI.

22. La lucrarea 16 din 9 August, Constantin prezbiterul Bisericii celei din Apamia, monotelit, intrând în Sobor a zis că a găsit acest mijloc ca să se unească la o cugetare monotelitii cu pravoslavnicii, că la Hristos să se zică două lucrări, iar voie numai una, și întrebat fiind de Sobor, de voiește mai pe larg a-și arăta socotința sa, a zis că Hristos în vremea patimii Sale, voia cea omenească împreună s-au dezbrăcat cu trupul și sângele, drept aceea a fost dat anatema, și a fost gonit. Apoi grăindu-se cuvânt de laudă către împăratul, și pentru tot Soborul, au fost dați anatema toți ereticii monoteliti, și în parte fiecare.

Lucrarea XVII.

23. La lucrarea 17 din 11 Septembrie, Indictul 10, s-a cetit înaintea obștii Dogma Credinței Pravoslavnice și s-a aprobat și s-a propovăduit, apoi după ce s-au aprobat cele V Soboare Lumnice, și Simbolul de la Niceia și cel din Constantinopol, s-a cetit fără adăogire.

Sfântul Sobor Lumnic au zis: „De ajuns au fost cu adevărat spre deplinita cunoștință, și adevăritarea credinței pravoslavnice bine cinstitorul și drept slăvitorul Simbol acesta al Dumnezeiescului dar ....etc.” Iar monoteștiții cu eresul lor au fost osândiți.

Lucrarea XVIII.

24. La lucrarea 18 cea mai de pe urmă, în 16 Septembrie, la venirea Împăratului de iznoavă iarăși s-a cetit hotărârea credinței care s-a propovăduit la lucrarea ce s-a zis mai sus, și s-a cercat, Părinții urmând și lăudând pe Catolicescul Împărat cu bune cuvântări și urații. Și în sfârșit cu aceasta s-a sfârșit Soborul.

Hotărârea Soborului.

25. Iar dumnezeiasca hotărâre cea așezată întru acest Sobor e Sfinții Părinți din cuvânt în cuvânt așa este: „Singur-Născut Fiul și Cuvântul lui Dumnezeu și Tatălui cel ce întru toate s-a făcut asemenea nouă afară de păcat s-a făcut om, Hristos adevăratul Dumnezeu nostru în glasurile Evangheliei luminat s-a propovăduit, zicând: Eu sunt Lumina lumii, cel ce urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea Lumina vieții. Și iarăși: Pacea Mea las vouă, pacea Mea dau vouă. Decide această învățătură a păcii zisă de Dumnezeu, cu dumnezeiască înțelepciune prea blândul nostru împărat povățuindu-se, cu adevărat apărător al dreptei slăviri, și împotrivor al relei slăviri, adunând pe această a noastră Sfântă și Lumnică adunare, a unit toată adunarea Bisericii. Drept aceea Sfântul și Lumnicul nostru Sobor, rătăcirea relei cinstiri de câțiva ani gonindu-o, și cărarea cea dreaptă a Părinților celor mai aleși și Sfinți urmându-o fără rătăcire, întru toate a glăsuț asemenea cu cele V Sfinte și Lumnice Soboare, adică: **Soborul I** celor **318** mari Sfinți Părinți adunați în **Niceia**, împotriva îndrăcitului Arie. Apoi **Soborul II** a celor **150** de Dumnezeu purtători bărbați la Soborul cel după acesta în **Constantinopol** adunați, împotriva lui Makedonie luptătorului de Duhul Sfânt, și a păgânului Apolinarie. **Soborul III** din **Efes** mai întâi asupra lui Nestorie celui cu Iudaică socoteală s-au adunat **200**. dumnezeiești bărbați, apoi **Soborul IV** a celor **630** de Dumnezeu insuflați Părinți în **Calcedon** adunați împotriva urâților de Dumnezeu Eutihie, și Dioscor. Și lângă acestea **Soborul V** a celor **165** prea cuvioși bărbați de la Sfântul cel din urma acestora al **5** Sobor adunat aici împotriva lui Teodor al Mopsoestiei, a lui Origen, lui Didim, și al lui Evagrie, și împotriva scrisorilor lui Teodorit, cele împotriva celor 12 capete ale pururi pomenitului Sfântul

Chiril, și împotriva epistolei numită a lui Iva, care s-ar fi scris către Marin Persul, mai înnoind acest Sobor legile bunei cinstiri cu adevărat întru toate fără de noi scorniri, și dogmele cele spurcate ale relei cinstiri gonindu-le din mijloc. Și Simbolul cel așezat de cei 318 Părinți, și a de a doua de cei 150 de dumnezeiască înțelepciunea adevărit, pe care și celelalte Sfinte Soboare le-au primit, le-au întărit și le-au îmbrățișat spre surparea a tot eresul stricător de suflet, acest Sfânt Sobor Lumnice cu dumnezeiască însuflare l-au pecetluit.”

Așezarea credinței Soborului din Niceia a celor 318 purtători de Dumnezeu Părinți.

„Credem întru Unul Dumnezeu Tatăl Atotțiitorul, făcătorul cerului etc.

Așezarea credinței celor 150 Dumnezeiești Părinți din Constantinopol.

„Credem întru Unul Dumnezeu Tatăl Atotțiitorul, făcătorul etc.

„Sfântul Sobor Lumnice au zis, Simbolul destul era cu adevărat pentru deplina cunoștință și pentru adevăritarea drepte credințe, acest dumnezeiesc dar. Dar de vreme ce n-au încetat dintru început aflătorul răutății, gășind ajutor hotărârea, și prin ea otravă de moarte aducând, așa și acum aflând unelte îndemânatică la voia sa, pe Teodor, zicele cel făcut episcop în Faran, pe Serghie, pe Pir, pe Pavel, și pe Petru pe cei ce au fost mai sus săjători în această împărăteasă a cetăților, încă și pe Onorie ce au fost papă al Romii celei vechi, pe Chir cel ce a episcopit peste Alexandria, pe Macarie cel ce cu deadinsul s-a făcut episcop al Antiohiei, și pe Ștefan ucenicul acestuia, n-a pregetat prin ei a ridica asupra plinirii Bisericii smintelile, o voie, și o lucrare la cele două firi ale unuia din Sfânta Treime Hristos adevăratului Dumnezeului nostru, în pravoslavnicul norod semănând cu glas nou eresul, cel unit cu slăvirea cea vătămată de minte a rău cinstitorilor Apolinarie, Sevir, și Temistiu, și care s-au sânguit prin oarecare amăgitoare aflare să strice înomenirea Unuia aceluiasi Domnului Iisus Hristos Dumnezeu nostru, făcând cu chip ocărător de aici că trupul Lui cel cu înțelegere însuflețit nu ar fi a avut voie și lucrare. Deci a ridicat Hristos Dumnezeu pe credinciosul împărat, pe tânărul David, aflându-l bărbat după inima Sa, carele, după cum e scris, nu a dat somn ochilor săi, și genelor sale dormitare, până ce prin această și Sfințită a noastră adunare adunată de Dumnezeu a aflat această deplinită propovăduire a pravoslaviei. După glasul cel grăit de Dumnezeu, „Unde sunt doi, sau trei adunați în

numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor.” Care Sfântul și Lumnice (ecumenic) Soborul acesta cu credință primind, și cu mâini întinse îmbrățișând anafora cea adusă a Prea Sfântului și Prea Fericitului Agaton Papă a Romii celei vechi, către prea blagocestivul și prea credinciosul Constantin împăratul nostru, care leapădă anume pe cei ce au propovăduit, și au învățat o voie, o lucrare la iconomia întrupării lui Hristos adevăratului Dumnezeuului nostru, precum s-a arătat mai înainte. Asemenea a primit Soborul și cele ale Sfântului Sobor al celor 125 de Dumnezeu iubitori Episcopi, de sub acest Preasfințit Papă, altă anafora sobornicească către a sa de Dumnezeu înțelepțită alinare, și care unindu-se cu Sfântul Sobor cel din Calcedon, și cu Tomul Preasfințitului, și Prea Fericitului Leon al Romii celei vechi, și trimisă către cel întru Sfinți Flavian, pe acest Tom, acest Sobor l-a numit stâlp al pravoslaviei, încă și epistolele sobornicești cele scrise de fericitul Chiril împotriva rău cinstitorului Nestorie, către episcopii răsăritului, și următoarele 5 Sfinte Soboare Lumnice, și Sfinților și mai aleșilor Părinți, și care pentru împreună glăsuire hotărăște să mărturisim pe domnul nostru Iisus Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru, pe unul din Sfânta, cea de o ființă, și de viață începătoare Treime desăvârșit cu Dumnezeuirea, și desăvârșit întru omenire, Dumnezeu adevărat, și om cu adevărat pe Acestaș, din suflet cuvântător, și din trup, de o ființă cu Tatăl după Dumnezeuire, și de o ființă cu noi după Acestaș după omenire, întru toate asemenea nouă fără de păcat, pe Cel mai înainte de veacuri cu adevărat din Tatăl Născut după Dumnezeuire, iar în zilele cele mai de pe urmă pe Acestaș pentru noi, și pentru mântuirea noastră din Duhul Sfânt, și din Maria Fecioara ce chiar, și cu adevărat de Dumnezeu Născătoare după omenire. Pe Unul și acestaș Hristos Domnul Fiul singur Născut în două firi fără amestecare, cu neschimbare, fără osebite, fără despărțire cunoscut, nimic aiurea stricându-se osebitea firelor pentru unire, ci mai ales păzindu-și însușirea a fiecărei firi, și întru o față, și într-un ipostas ajutând însușirea. Nu în două fețe împărțindu-se, ori despărțindu-se, și unul și pe acestaș Fiu Singur Născut al lui Dumnezeu Cuvânt Domnul nostru Iisus Hristos, precum Părinții din început pentru El, și acestaș Iisus Hristos pe noi ne-au învățat, și Simbolul Sfinților Părinți nouă ne-au predanisit, și două firești voințe, adică două voi întru el, și două firești lucrări cu nedespărțire, cu neschimbare cu neîmpărțire și cu neamestecare, după învățătura Sfinților Părinți asemenea

propovăduim. Și două voi firești, dar nu una împotriva altuia, să nu fie! Precum au zis necinstitorii eretici, ci următoare omeneasca Lui voie, și nu stând împotriva, ori luptându-se împotriva, mai ales cu adevărat, și supuinu-se Dumnezeieștii și întru tot puternicii voii Lui. Că trebuia voia trupului a se mișca, dar se supune voii cele Dumnezeiești, după întru tot înțeleptul Atanasie. Că precum trupul Lui, trupul a lui Dumnezeu Cuvântului se zice, și este așa și fireasca voia trupului Lui însușită a lui Dumnezeu Cuvântului se zice și este, precum însuși zice, că M-am pogorât din cer, nu ca să fac voia Mea, ci voia Tatălui celui ce M-a trimis, a Sa voie însușită zicând pe cea a trupului, fiindcă și trupul însușit al său s-a făcut. Că nu chipul cu care preasfântul și neîntinatul însuflețitul Trupul Lui îndumnezeindu-se, nu s-a stricat, ci întru însușitul hotarul și cuvântul Său a rămas, așa și omeneasca Lui voie îndumnezeindu-se nu s-a stricat, ci mai vârtos s-a păzit după Sfântul Grigore Teologul ce zice: „Că voia trupului, celuia ce se înțelege al Mântuitorului, nici este împotrivnic lui Dumnezeu fiind tot îndumnezit. Și două firești lucrări fără despărțire, fără schimbare, fără împărțire și fără amestecare întru acestaș Domnul nostru Iisus Hristos adevăratul Dumnezeu nostru slăvim, adică dumnezeiasca lucrare, și omeneasca lucrare, după grăitorul de Dumnezeu Leon, care prea clar zice: că lucrează și un chip și altul cu împărtășirea și a unuia și altuia ceea ce este a sa, cuvântul lucrând aceasta, care este a cuvântului, iar trupul săvârșind ceea ce este a trupului. Căci cu adevărat nu vom da o firească lucrare lui Dumnezeu, și a fapturii, ca nici pe faptură să o suim în dumnezeiasca ființă, nici cu adevărat slava dumnezeieștii firi să o pogorâm în locul cel cuviincios fapturilor. Că ale Unuia și Același cunoaștem și minunile și patimile, după alta, și alta din firele din care ieste, și întru care își are estimea, precum a zis Dumnezeiescul Chiril. Însă totdeauna păzind neamestecarea, și nedespărțirea. Cu un glas scurt spunem totul: Pe Unul din Sfânta Treime după întrupare pe Domnul nostru Iisus Hristos pe adevăratul Dumnezeu nostru crezându-L că este, zicem două pe firele Lui care strălucesc în ipostasul Lui cel unul, întru care și minunile, și pătimirile prin toată iconomiceasca petrecerea Sa nu după nălucire, ci cu adevărat le-au arătat, fireasca osebirea în însuși unul ipostasul cunoscându-se cu a voi, și a lucra și o fire și alta, pe a sale cu împărtășirea amândurora. După care cuvânt și două firești voi, și două firești lucrări slăvim, care deopotrivă ajută spre mântuirea neamului

omenesc. Deci acestea de pretutindeni cu toată scumpătatea, și silința de noi închinându-se, hotărâm ca altă credință nimănui să-i fie cu puțință să aducă ori să scrie, ori să alcătuiască, ori să cugeteze, ori să învețe într-alt chip. Iar pe cei ce ar îndrăzni sau a alcătui altă credință, sau a aduce înainte sau a învăța sau ar preda alt Simbol la cei ce vor vrea a se întoarce către cunoștința adevărului din elinism, sau din Iudaism, sau orice fel de eres, sau cuvinte noi, adică aflare de zicere, a aduce la mijloc spre surparea celor ce acum s-au rânduie de noi, pe aceștia, de ar fi episcopi, sau clerici străini să fie episcopii de episcopie, și clericii de cler. Iar de ar fi monahi, ori norodnici aceștia să fie dați anatema”.

26. Sfântul Soborul acesta a poruncit ca și cele de Sofronie Patriarhul Ierusalimului scrise către întâi stătătorul Serghie al Constantinopolului, să se scrie în Practicalele acestui Sobor, ca unele ce s-au socotit foarte iubite pravoslavnicilor. Dar de Serghie nu s-au fost primit fiindcă era eretic.

Soborul XII din Toledo.

27. Soborul 12 din Toledo s-a adunat de Erbigie împăratul la anul 681 ca să adevereze pe împărat pentru Simbolul Soborului celui din Constantinopol, pe la începutul căruia s-a făcut repetare. Au fost 35 de episcopi, 4 egumeni, 3 epitropi ai altor episcopi, și 15 bărbați slăviți. Și au așezat 13 Canoane, care se află în Tomul III al Soboarelor.

Sobor XIII. Toledo

28. Soborul cel 13 din Toledo de 48 de episcopi, de 8 egumeni, de 27 de epitropi ai altor episcopi, și 26 de bărbați slăviți, fost adunat de același împărat Erbigie s-au adunat în anul 683 și a așezat 13 Canoane.

Soborul XIV în Toledo.

29. În sfârșit Soborul 14 în Toledo de 17 episcopi, 6 egumeni, și 10 epitropi ai altor episcopi, cu porunca aceluiași Erbigie împărat s-au adunat în anul 684 și au așezat 12 Canoane.

CAPITOLUL XIV.

**PENTRU ÎMPĂRATUL IUSTINIAN II, CEL CU NASUL
TĂIAT, LEONTIE ȘI TIBERIE APSIMARU, ȘI PENTRU
STAREA BISERICII DIN VREMEA LOR.**